

[C. J. F. Sven.]

paa hvilket han fremsætter sit Krav, for naar Ejendommen kommer til Auktion, er det formentlig et Udtryk for, at den paagældende Debitor ikke er i Stand til at betale, ikke har Midler dertil. Havde han det, vilde han formentlig redde Ejendommen, navnlig hvis den er mere værd, end den gaar til paa Auktionen. Altsaa, man maa paa Forhaand gaa ud fra, at den Debitor, hvis Ejendom bliver stillet til Auktion, i de aller-allerfleste Tilfælde overhovedet ikke ejer noget udenfor den faste Ejendom, saaledes at det at gøre et Krav gældende imod ham ingen som helst Betydning har.

Nej, jeg tror, at det, der har bevirket Fremsættelsen af dette Lovforslag, er, at enkelte æmsige Folk har været stillet overfor et Tilfælde, hvor en Panthaver har faaet Ejendommen udlagt for en muligvis ganske latterlig Sum, men man har ikke taget i Betragtning, at hans Pantekrav i Virkeligheden var langt, langt større, saaledes at hvis han virkelig skulde have fuld Dækning for sit Krav, altsaa hvis man regnede Auktionssummen ikke som det Bud, der var afgivet, men som den Interesse, den rent formelle Interesse, han havde i Ejendommen i Kraft af sit Pantebrev, var der neppe nogen, der vilde finde, at der var noget galt deri. Altsaa, enkelte Personer ser, at en Ejendom, som er 100 000 Kr. værd, paa en Auktion bliver overtaget af en Prioritetshaver for 70 000 Kr., uden saa at hæfte sig ved, at den paagældende Panthaver muligvis har Pant helt op til de 100 000 Kr.

Jeg vil slet ikke omtale, i hvert Fald ikke videre, det Forhold, som ogsaa synes Koncipisten ganske uklart, at ved enhver Tvangsauktion vil der paa Forhaand udover Auktionsbudet — det nævnes slet ikke i Auktionsbudet, regnes paa Forhaand slet ikke ind i det — være en Mængde Udgifter til forudgaaende Prioritetshavere for forfaldne Renter og Skatter baade til Amt og til Kommune, idet der jo, som det viser sig ved Tvangsauktioner, fra de offentlige Institutioner ydes en meget rundelig Kredit.

Jeg tror derfor, at de Tilfælde, hvor der virkelig er sket en Debitor under de i Lovforslaget forudsatte Omstændigheder en Uret, er saa uhyre sjældne, at man efter mit Skøn ikke har nogen rimelig Anledning til at fremsætte et Lovforslag som dette. En Mildnelse af Krisen og en Afhjælpning af Krisen naas jo paa ingen Maade ved disse spredte Smaalovforslag. Jeg forstaar ikke, at Ministeriet fortsat vil betræde denne Bane.

Jeg troede ærlig talt, at de tre første

Lovforslag, vi fik af lignende Karakter, var lidt Liebhaber, lidt, man skulde have overfor Befolkningen, men hvis det virkelig er Meningen at fortsætte paa den Maade, at vi hver Uge skal have et nyt Lovforslag, der piller lidt her og lidt der, saa maa jeg paa Forhaand erklære, at vi maa melde os fra. Vi er villige til at gaa ind i en samlet Forhandling om alle de Problemer, der her kan møde en, men en saadan stykkevis Reformering som den, den højttærede Minister aabenbart nu er inde paa, beklager jeg ikke at kunne være med til.

Jeg understreger, at vi ønsker ikke ensidigt at varetage Kreditorinteresser. Jeg og mit Parti vil ogsaa gerne yde Medvirken til enhver rimelig Beskyttelse af Debitorerne, men vi melder os altsaa paa Forhaand fra al Deltagelse i en Hétzjagt paa de Folk, der har laant Penge ud og staar som Kreditorer under de forskellige Former, hvad enten det er mod Kaution, mod Laan i fast Ejendom eller lignende. Det vil vi ikke være med til, men hvis man fra Ministeriets Side kommer med et samlet Lovforslag, der søger at raade Bod paa de virkelig grelle Tilfælde, der maatte være, da er vi villige.

Jesper Simonsen: Jeg anser det foreliggende Lovforslag for at være særdeles betemmeligt og kan anbefale det til Vedtagelse. Det maa forbavse, naar det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vender sig mod Lovforslaget og i denne Forbindelse taler om Udmærkning af Kreditorinteresser, for det, Lovforslaget tilsigter, er jo kun at hindre, at en Kreditor faar Adgang til at gøre sin Fordring gældende til dobbelt Dækning, som man udtrykker det. Lovforslaget tilsigter jo kun, oven i Købet paa en særdeles lempelig og forsigtig Maade, at afskrive paa Kreditors Fordring den Dækning, han har faaet gennem Overtagelse af Ejendommen, og deri kan dog aldrig være nogen Uretfærdighed mod Kreditor eller nogen Udmærkning af Kreditorinteresser.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven mener dernæst, at selv om der undtagelsesvis kan ske Uretfærdigheder mod Skyldneren gennem den bestaaende Retsorden, er det saa undtagelsesvis, at det ikke kan give Anledning til en Lovgivning som denne. Jeg tror nu ikke, at det er saa sjældent, som det ærede Medlem mener. Ganske vist ved jeg nok, at Retssager, hvor det er kommet saa stærkt frem, at Domstolene har kviet sig ved at afgive Dom efter de Paa-stande, der med formel Ret var nedlagt, er forholdsvis sjældne, men jeg tror, det